

Dosar nr. 1000/2024

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL ALBA IULIA SECTIA I CIVILA

ÎNCHEIERE

Sedința publică de la 06 Noiembrie 2024

Completul compus din:

PREȘEDINTE

Judecător

Grefier

Pe rol se află soluționarea apelului formulat de reclamantul [nume], împotriva sentinței civile nr. [nr.] pronunțată de Tribunalul Alba în dosar nr. [nr.], având ca obiect drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților și a reprezentanților acestora.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că procedura de citare este legal îndeplinită pentru acest termen de judecată și nu s-au depus la dosar înscrisuri noi.

Se constată că la termenul anterior de judecată s-a dispus citarea părților cu mențiunea să își exprime poziția procesuală cu privire la sesizarea Î.C.C.J. în temeiul OUG nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu problemei de drept incidente în speță, precum și faptul că părțile nu și-au exprimat poziția procesuală.

Curtea, în temeiul art. 1 și art. 2 alin.1 din OUG 62/2024 va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu asupra următoarei chestiuni de drept: "Dacă în situația unui angajat al cărui raport de muncă a încetat, devin aplicabile dispozițiile art. 123 alin.3 Codul muncii, în condițiile în care, pentru personalul plătit din fonduri publice în perioada incidentă 2016-2019 erau aplicabile dispozițiile art. 9 din OUG 57/2015, art. 8 din OUG 99/2016, art. 8 din OUG 90/2017 și art. 35 din OUG 114/2018 privind compensarea muncii suplimentare numai cu timp liber corespunzător", constatând că de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, iar chestiunea de drept nu a făcut obiectul unui RIL și ÎCCJ nu a statuat asupra acestei chestiuni de drept.

În baza art. 2 alin.3 din OUG 62/2024, va dispune suspendarea cauzei până la publicarea în Monitorul Oficial al României a hotărârii ce va fi pronunțată de către Î.C.C.J. privind prezenta sesizare.

Potrivit art. 2 alin. 2 din OUG 62/2024, va dispune comunicarea unui exemplar din prezenta încheiere cu Î.C.C.J. va fi încunoștințată Secția I civilă a Curții de Apel Alba Iulia asupra măsurii de sesizare și va fi comunicată sesizarea celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie.

CURTEA DE APEL

I. Obiectul și istoricul cauzei

Prin acțiunea civilă înregistrată pe rolul Tribunalului Alba sub dosar nr. _____
reclamantul _____ a solicitat ca în contradictoriu cu
pârâtul _____ să se dispună:

1. Obligarea pârâtei la plata orelor suplimentare efectuate de reclamant în ultimii 3 ani, după cum urmează:

- Pentru anul 2016

August - 40 ore suplimentare. Octombrie - 64 ore suplimentare. Noiembrie - 48 de ore suplimentare. Decembrie - 56 de ore suplimentare.

- Pentru anul 2017

Martie - 8 ore suplimentare; Mai - 88 ore suplimentare; Iunie - 124 ore suplimentare; Iulie - 280 ore suplimentare; August - 208 ore suplimentare; - Septembrie - 88 ore suplimentare; Octombrie - 48 ore suplimentare; Noiembrie - 56 ore suplimentare și Decembrie - 24 ore suplimentare.

- Pentru anul 2018

Ianuarie - 28 ore suplimentare; Februarie - 40 ore suplimentare; Martie - 48 ore suplimentare; Aprilie - 24 ore suplimentare; Mai - 120 ore suplimentare; Iunie - 24 ore suplimentare; Iulie - 40 ore suplimentare; August - 136 ore suplimentare; Septembrie - 32 ore suplimentare; Octombrie - 40 ore suplimentare; Noiembrie - 120 ore suplimentare și Decembrie - 40 ore suplimentare.

- Pentru anul 2019

Ianuarie - 48 ore suplimentare; Februarie - 16 ore suplimentare; Martie - 8 ore suplimentare; Aprilie - 72 ore suplimentare; Mai - 24 ore suplimentare; Iunie - 48 ore suplimentare; Iulie - 24 ore suplimentare.

2. Solicită obligarea pârâtei la plata compensației datorate în temeiul art. 132 din Codul Muncii, aferenta zilelor de repaos săptămânal legal neacordate de către angajator.

3. Solicită obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Prin sentința civilă nr. _____ pronunțată de Tribunalul Alba s-a respins cererea formulată de reclamantul _____ împotriva pârâtei _____ reprezentat prin _____, ca nefondată.

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul a reținut următoarele:

Reclamantul a fost angajat al pârâtei pe durată determinată, începând cu data de 31.07.2013 și până în data de 30.07.2019, când a expirat durata contractului și nu a mai încheiat un nou contract cu contractul _____ așa cum rezultă din înscrisurile depuse de pârât (f.34-43); raporturile de muncă desfășurându-se în baza Legii nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști.

Potrivit dispozițiilor art.5 din Legea nr.384/2006 „soldații și gradații profesioniști au următoarele îndatoriri principale:

a) să fie devotați poporului român, statului român și instituției unde își desfășoară activitatea;

b) să îndeplinească cu loialitate și profesionalism misiunile primite, atât pe teritoriul statului român, cât și în afara acestuia, dacă este nevoie, chiar cu prețul vieții;

c) să respecte și să apere valorile democrației constituționale;

d) să respecte jurământul militar, prevederile regulamentelor militare și să execute întocmai și la timp ordinele comandanților și șefilor. Soldaților și gradaților profesioniști nu li se poate ordona și le este interzis, în orice situație, să execute acte contrare legii, obiceiurilor războiului și convențiilor internaționale la care România este parte. Neexecutarea ordinelor în aceste condiții nu atrage răspunderea juridică a soldaților și gradaților profesioniști;

e) să participe necondiționat la misiuni internaționale, în funcție de cerințele Ministerului Apărării;

f) să prețuiască onoarea și tradițiile de luptă ale Armatei României, ale armei și unității din care fac parte, precum și demnitatea gradului și a uniformei militare pe care le poartă;

g) să-și perfecționeze pregătirea profesională, să se instruiască temeinic, să pregătească subordonații și să apere drepturile acestora;

h) să acționeze pentru întreținerea regulamentară și menținerea în stare de operativitate a tehnicii și a armamentului și pentru folosirea și administrarea eficientă a bunurilor din dotare;

i) să păstreze cu strictețe secretul de stat și de serviciu, precum și caracterul confidențial al activităților și informațiilor pe care le dețin.

Conform art.8 din aceeași lege(1) Soldații și gradații profesioniști au dreptul la:

a) soldă lunară, ale cărei elemente componente și cantumuri se stabilesc potrivit legii, precum și alte drepturi bănești în conformitate cu reglementările în vigoare;

b) echipament și hrană gratuite, în condițiile legii;

c) asistență medicală și medicamente gratuite, în condițiile plății contribuției la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate;

d) documente militare de transport gratuit, pentru efectuarea concediului de odihnă, în cazul mutării dintr-o garnizoană în alta, precum și în cazul în care își desfășoară activitatea în altă localitate decât cea de domiciliu, în condițiile prevăzute de reglementările în vigoare pentru subofițeri.

(2) Soldații și gradații profesioniști pot beneficia, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării, de:

a) compensație lunară pentru chirie, în cuantum de până la 50% din solda lunară, în mod similar cu cea acordată cadrelor militare în activitate;

b) locuință de serviciu și locuință de intervenție, cu scutire de la plata chiriei;

c) produse de informare publică internă, în mod gratuit.

(2¹) Pentru persoanele prevăzute la alin. (2) lit. a), sumele pot fi justificate cu un contract de vânzare-cumpărare cu plata în rate a unei locuințe.

(3) Soldaților și gradaților profesioniști li se vor asigura condiții și dotări igienico-sanitare adecvate."

Conform contractului de angajare semnat de părți în data de 18.12.2014 (f.14-15) și a celui încheiat la 07.08.2017 (f.16-17) durata timpului de lucru este de 24 ore/zi și 72 ore /săptămână, programul modificându-se în condițiile Regulamentului de Ordine Interioară în unitate, respectiv 8-24 ore / zi și 40-72 ore/săptămână.

În perioada de referință 2016-2019, dacă durata timpului de lucru săptămânal era de maxim 72 ore, înseamnă că durata pe lună era de maxim 288 ore. Din pontajele întocmite (f.71-185), necontestate de reclamant rezultă că numărul de ore lucrate lunar de acesta este sub maximul convenit ca fiind durată timpului de lucru.

Separat de acest aspect, conform art. 56 din Ordinul nr. M.97/2014 pentru aprobarea Regulamentului serviciului interior, militarii care execută serviciul de pază beneficiază de recuperare corespunzător numărului de ore lucrate suplimentar, iar reclamantul nu a invocat că acest ordin, ce i se aplică ar fi fost nerespectat. Față de această împrejurare, instanța apreciază că nu sunt aplicabile dispozițiile generale ale Codului muncii invocate ca temei al cererii, ci reglementările speciale anterior menționate.

În raport de cele anterior menționate, pretențiile reclamantului apar nefondate, urmând ca acțiunea sa să fie respinsă.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamantul

solicitând admiterea apelului, schimbarea sentinței atacate în sensul admiterii acțiunii, cu cheltuieli de judecată.

Arată că instanța de fond a dispus respingerea acțiunii formulate ca nefondată, apreciind că, din pontajele depuse la dosarul cauzei de către intimată (f. 71 — 185), rezultă că numărul de ore lucrate lunar de către reclamant este sub maximul convenit ca durată a timpului de lucru.

De asemenea a apreciat că nu s-a făcut dovada că reclamantul a invocat nereguli în ceea ce privește numărul de ore de recuperare acordate prin raportare la numărul de ore lucrate suplimentar.

Înțelege să critice hotărârea instanței de judecată sub aspecte de netemeinicie:

S-a procedat la o interpretare complet eronată înscrisurilor depuse în probațiune de către intimata.

O analiza corespunzătoare a fiselor de pontaj depuse prezintă următoarea situație în ceea ce privește numărul de ore suplimentare efectuate de către reclamant:

Anul 2016

A-1894 din 01.09.2016 Poziția 51 - 224 Ore.

A-2117 din 03.10.2016 Poziția 51 - 232 Ore.

A-2294 din 01.11.2016 Poziția 50 - 246 Ore. + 0 zi rvlS.

A-2482 din 29.11.2016 Poziția 49 - 216 Ore.

A-2709 din 30.12.2016 Poziția 49 - 216 Ore.

Anul 2017

A-190 din 31.01.2017 Poziția 48 - 176 Ore.

A-417 din 01.03.2017 Poziția 48 - 144 Ore.

A-753 din 03.04.2017 Poziția 47 - 176 Ore.

A-996 din 02.05.2017 Poziția 47 - 160 Ore. (30 zile CO. din care 20 zile lucrătoare, 8 x 20=160 nu 152 cum este totalul pe planificare)

A-1132 din 31.05.2017 Poziția 47 - 260 Ore.

A-1380 din 03.07.2017 Poziția 47 - 100 Ore.+12 zile Mis (288 ore

A-1541 din 01.08.2017 Poziția 47 - 80 Ore. + 9 zile Mis (216 ore Mis+ spor de Mis)

A-1686 din 31.08.2017 Poziția 47 - 216 Ore. + 7 zile Mis (168 ore Mis+ spor de Mis)

A-1895 din 02.10.2017 Poziția 45 - 248 Ore.

A-2297 din 31.10.2017 Poziția 43 - 216 Ore. + 1 zi Mis.

A-2500 din 04.12.2017 Poziția 43 - 224 Ore.

A-15 din 03.01.2018 Poziția 43 - 192 Ore.

Anul 2018

A-225 din 31.01.2018 Poziția 46 - 204 Ore.

A-424 din 28.02.2018 Poziția 46 - 192 Ore.

A-665 din 02.04.2018 Poziția 47 - 240 Ore.

A-889 din 01.05.2018 Poziția 47 - 192 Ore.

A-1092 din 04.06.2018 Poziția 49 - 204 Ore.

A-1300 din 29.06.2018 Poziția 49 - 200 Ore.

A-1412 din 01.08.2018 Poziția 49 - 216 Ore.

A-1544 din 03.09.2018 Poziția 49 - 168 Ore.+ 5 zile Mis (120 ore Mis+spor de Mis)

A-1738 din 01.10.2018 Poziția 49 - 201 Ore.

A-1874 din 01.11.2018 Poziția 49 - 216 Ore.

A-2053 din 03.12.2018 Poziția 49 - 203 Ore.+ 2 zile Mis (48 ore Mis+spor de Mis)

A-7 din 03.01.2019 Poziția 48 - 216 Ore.

Anul 2019

A-198 din 31.01.2019 Poziția 49 - 229 Ore.

A-434 din 04.03.2019 Poziția 48 - 172 Ore.

A-662 din 01.04.2019 Poziția 48 - 204 Ore.

A-837 din 06.05.2019 Poziția 48 - 242 Ore.

A-989 din 04.06.2019 Poziția 48 - 200 Ore.

A-1147 din 01.07.2019 Poziția 48 - 224 Ore.

A-1291 din 05.08.2019 Poziția 48 - 208 Ore.

În concluzie, interpretarea corectă a fiselor de pontaj relevă că reclamantul a realizat în realitate ore suplimentare în fiecare luna a anilor vizați de cererea de chemare în judecată.

În ceea ce privește aplicarea Ordinului M.97/2014 concluzia instanței de fond este eronată.

Este de asemenea, de necontestat că numărul de ore lucrate efectiv în fiecare luna de către reclamant (respectiv programul de bază și orele suplimentare) fac matematic imposibil ca acesta să îi beneficieze de ore de recuperare corespunzătoare.

Fata de aceste aspecte solicită admiterea apelului și admiterea acțiunii civile astfel cum a fost formulată.

Intimatul a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii. A invocat în esență că orele de lucru pretins lucrate suplimentar au fost compensate cu timp liber corespunzător, precum și faptul că în perioada incidentă dispozițiile legale permiteau compensarea doar cu timp liber corespunzător, iar nu și acordarea unui spor salarial.

În apel instanța a încuviințat efectuarea unui raport de expertiză contabilă de către expert, depus la dosar la filele 90 și următoarele. Răspunsul la obiecțiuni a fost depus la filele 112 și următoarele dosar apel.

II. Problema de drept cu care urmează a fi sesizată ÎCCJ:

”Dacă în situația unui angajat al cărui raport de muncă a încetat, devin aplicabile dispozițiile art. 123 alin.3 Codul muncii, în condițiile în care, pentru personalul plătit din fonduri publice în perioada incidentă 2016-2019 erau aplicabile dispozițiile art. 9 din OUG 57/2015, art. 8 din OUG 99/2016, art. 8 din OUG 90/2017 și art. 35 din OUG 114/2018 privind compensarea muncii suplimentare numai cu timp liber corespunzător.”

III. Situația de fapt premisă:

Reclamantul a fost angajat pe o perioadă determinată, între 31.07.2013-31.07.2019, la în funcția de pistolar (pușcaș lunetist), conform mențiunilor din contractele de angajare și actele adiționale la acestea, iar prin acțiune a solicitat plata drepturilor salariale aferente perioadei 2016-2019, constând în ore suplimentare.

Din raportul de expertiză efectuat în cauză de expert, filele 92-95 dosar apel, precum și din răspunsul la obiecțiunile formulate de pârât – filele 110-115 reiese că, studiind înscrisurile puse la dispoziție de părți, raportat la programul de lucru stabilit prin contractual de angajare și actele adiționale, reclamantul a efectuat în perioada august 2019-iulie 2019 un număr de 1288 ore suplimentare, iar acestea nu au fost compensate cu timp liber corespunzător, deoarece reclamantul și-a încetat activitatea în cadrul angajatorului – fila 94 verso.

IV. Textele legale aplicabile speței

Cu titlu general, se reține că **art. 123 din Codul muncii** prevede următoarele: - (1) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut de art. 122 alin. (1) în luna următoare, munca suplimentară va fi plătită salariatului prin adăugarea unui spor la salariu corespunzător duratei acesteia.

(2) Sporul pentru munca suplimentară, acordat în condițiile prevăzute la alin. (1), se stabilește prin negociere, în cadrul contractului colectiv de muncă sau, după caz, al contractului individual de muncă, și nu poate fi mai mic de 75% din salariul de bază.

Art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, prevede următoarele, în forma sa raportată la momentul prestării muncii:

Art. 21 - (1) Munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru, precum și munca prestată în zilele de sărbători legale, repaus săptămânal și în alte zile în care, în conformitate cu legea, nu se lucrează, se compensează prin ore libere plătite în următoarele 60 de zile calendaristice după efectuarea acesteia.

(2) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru va fi

plătită în luna următoare cu un spor de 75% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(3) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1), munca suplimentară prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, va fi plătită în luna următoare cu un spor de 100% din salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare, corespunzător orelor suplimentare efectuate.

(4) Plata muncii în condițiile alin. (2) și (3) se poate face numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic în scris, fără a se depăși 360 de ore anual. În cazul prestării de ore suplimentare peste un număr de 180 de ore anual, este necesar acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii.

În privința solicitării a reclamantului, constând în plata orelor suplimentare, instanța apreciază că sunt incidente dispozițiile de salarizare cuprinse în:

- **Art. 9 din OUG nr. 57/2015 privind salarizarea personalului din sectorul bugetar în anul 2016 - În anul 2016**, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora, cu excepția situațiilor când prin prezenta ordonanță de urgență se dispune altfel.

Art. 8 din OUG 99/2016 dispune că „În perioada 1 ianuarie - 28 februarie 2017, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora.

Prevederile art. 8 se aplică în mod corespunzător și în perioada 1 martie - 31 decembrie 2017. (art. 1 alin. (3) din O.U.G. nr. 9/2017)

Art. 8 din OUG 90/2017 - Prin derogare de la prevederile art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017, în anul 2018, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora.

Art. 35 din OUG 188/2018 – forma în vigoare în anul 2019 - (1) Prin derogare de la prevederile art. 21 alin. (2) - (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, în perioada 2019 - 2021, munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru de către personalul din sectorul bugetar încadrat în funcții de execuție sau de conducere, precum și munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează în cadrul schimbului normal de lucru se vor compensa numai cu timp liber corespunzător acestora.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în anul 2019, pentru activitatea desfășurată de personalul militar, polițisti, polițistii de penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, se acordă drepturile prevăzute de legislație aferente lunii iunie 2017. Baza de calcul pentru acordarea acestor drepturi o reprezintă solda de funcție/salariul de funcție/salariul de bază cuvenit(ă).

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), munca suplimentară prestată în perioada 2019 - 2021 peste programul normal de lucru de către personalul cu statut special care are atribuții pentru desfășurarea activităților deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut în

domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, precum și de către polițiștii de penitenciare, care nu se poate compensa cu timp liber corespunzător, se plătește cu o majorare de 75% din solda de funcție/salariul de funcție cuvenit(ă), proporțional cu timpul efectiv lucrat în aceste condiții. Plata majorării se efectuează în cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în următoarele 60 de zile după prestarea muncii suplimentare.

(4) Plata majorării prevăzute la alin. (3) se efectuează astfel încât să se încadreze în limita de 3% din suma soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă.

(5) În cazul polițiștilor de penitenciare, limita de 3% prevăzută la alin. (3) se stabilește la nivelul bugetului centralizat al Administrației Naționale a Penitenciarelor.

(6) În situația prevăzută la alin. (3), munca suplimentară prestată peste programul normal de lucru se poate plăti numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic, în scris, fără a se depăși 180 de ore anual. În cazuri cu totul deosebite, munca suplimentară se poate efectua și peste acest plafon, dar nu mai mult de 360 de ore anual, cu aprobarea ordonatorului de credite și cu acordul sindicatelor reprezentative sau, după caz, al reprezentanților salariaților, potrivit legii, precum și cu încadrarea în fondurile bugetare aprobate.

(7) Condițiile de stabilire a majorării prevăzute la alin. (3), precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut pentru care se acordă acest drept se stabilesc prin ordin al ordonatorului principal de credite.

(8) Dispozițiile alin. (3) - (7) nu aduc atingere prevederilor art. 35 alin. (2), care se aplică în mod corespunzător.

(9) Ordonatorii de credite răspund în condițiile legii de stabilirea și acordarea drepturilor prevăzute la alin. (2) - (4) numai în condițiile încadrării în cheltuielile de personal aprobate prin buget...

Potrivit art. 2 alin. 1 din QUG nr. 62/2024, dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

De asemenea, potrivit art. 4 din același act normativ, dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu cele ale Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, formulată în temeiul prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții de admisibilitate:

(a) existența unei cauze în curs de judecată, care să privească fie stabilirea și/sau plata drepturilor salariale/de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, fie stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze;

(b) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în primă instanță sau în calea de atac;

- (c) soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;
- (d) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Analizând îndeplinirea acestor condiții se rețin următoarele:

- (a) procesul pendinte are ca obiect obligarea pârâtului

la plata orelor suplimentare efectuate de reclamant în ultimii 3 ani, respectiv 2016-2019 și obligarea pârâtului la plata compensației datorate în temeiul art. 123 din Codul Muncii, aferenta zilelor de repaos săptămânal legal neacordate de către angajator.

Pretențiile deduse judecății se circumscriu obligării la plata drepturilor de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 62/2024, întrucât reclamantul, angajat la , este salarizat din fonduri publice.

- (b) Cauza se află în apel, fiind pe rolul unui complet de judecată din cadrul Curții de Apel Alba Iulia - Secția civilă.

(c) În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept de a cărei lămurire să depindă soluționarea pe fond a cauzei, în sesizările formulate în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să aibă ca obiect o chestiune de drept ce necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății.

Curtea de Apel reține că de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, dat fiind că reclamantul obligarea pârâtului la plata orelor suplimentare.

Din raportul de expertiză efectuat în cauză reiese că reclamantul a efectuat în perioada august 2019-iulie 2019 un număr de 1288 ore suplimentare, iar acestea nu au fost compensate cu timp liber corespunzător, deoarece reclamantul și-a încetat activitatea în cadrul angajatorului.

Raportat la dispozițiile art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și art. 123 alin.3 Codul muncii, raportat la prevederile art. 9 din OUG nr. 57/2015, art. 8 din OUG 99/2016 și art. 35 din OUG 188/2018 se impune a se stabili dacă în situația unui angajat al cărui raport de muncă a încetat, devin aplicabile dispozițiile art. 123 alin.3 Codul muncii, în condițiile în care, pentru personalul plătit din fonduri publice în perioada incidentă 2016-2019 erau aplicabile dispozițiile art. 9 din OUG 57/2015, art. 8 din OUG 99/2016, art. 8 din OUG 90/2017 și art. 35 din OUG 114/2018 privind compensarea muncii suplimentare numai cu timp liber corespunzător.

(d) De asemenea, se constată că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra chestiunii de drept invocate și aceasta nici nu formează obiect al unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

OPINIA INSTANȚEI DE JUDECATĂ este în sensul că dispozițiile generale ale Codului muncii privind regula în materie de repaus și timp normal de lucru nu sunt aplicabile, ci cele privind situațiile de excepție prevăzute de dispozițiile art. 21 din Legea-cadru nr. 153/2017 și art. 9 din OUG nr. 57/2015, art. 8 din OUG 99/2016 și art. 35 din OUG 188/2018, în condițiile în care există reglementări speciale, derogatorii, privind personalul plătit din fonduri publice.

Prezenta încheiere se va comunica către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării, se va aduce la cunoștința conducerii Secției I Civile și se va comunica

(continuarea încheierii civ. din data de 6.11.2024 pronunțată în dosar nr.2736/107/2019)
prin poșta electronică celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

Se va dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 2 alin.3 din OUG 62/2024, până la publicarea în Monitorul Oficial al României a hotărârii ce va fi pronunțată de către Î.C.C.J. privind prezenta sesizare.

Pentru aceste motive,

**În numele legii,
D I S P U N E:**

În baza art. 1 și art. 2 din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept:

„Dacă în situația unui angajat al cărui raport de muncă a încetat, devin aplicabile dispozițiile art. 123 alin.3 Codul muncii, în condițiile în care, pentru personalul plătit din fonduri publice în perioada incidentă 2016-2019 erau aplicabile dispozițiile art. 9 din OUG 57/2015, art. 8 din OUG 99/2016, art. 8 din OUG 90/2017 și art. 35 din OUG 114/2018 privind compensarea muncii suplimentare numai cu timp liber corespunzător”.

Prezenta încheiere se comunică către Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea soluționării sesizării, se va aduce la cunoștința conducerii Secției I Civile și se va comunica prin poșta electronică celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze procese în aceeași materie, în primă instanță sau în cale de atac.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 2 alin.3 din OUG 62/2024, până la publicarea în Monitorul Oficial al României a hotărârii ce va fi pronunțată de către Î.C.C.J. privind prezenta sesizare.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică de la 6 noiembrie 2024.

Presedinte,

Înlocuitor,

Grefier,